

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Sveiki atvykę į džiaugsmo Bažnyčią

Vyresnysis Patrikas Kyronas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: "Joy comes from and because of Him. ... For

Dėl mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus išperkančiojo gyvenimo ir misijos galime ir turėtume būti patys džiaugsmingiausi žmonės žemėje!

Buvau pakrikštytas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje 1987 m. Kūčių vakarą, beveik prieš 37-erius metus. Tai buvo ištis nuostabi diena mano gyvenime ir mano amžinojoje kelionėje, ir aš nuoširdžiai dėkoju draugams, kurie paruošė kelią ir atvedė mane prie to naujo gimimo vandenų.

Nesvarbu, ar jūsų krikštas buvo vakar, ar prieš daugelį metų, ar renkatės dideliame daugelį apylinkių aptarnaujančiame Bažnyčios pastate, ar po šiaudiniu skliautu, ar priimate sakramentą Gelbėtojai atminti tajų ar suahilių kalba, norėčiau jums pasakyti: sveiki atvykę į džiaugsmo Bažnyčią! Sveiki atvykę į džiaugsmo Bažnyčią!

Džiaugsmo Bažnyčia

Dėl mūsų Dangiškojo Tėvo meilės plano kiekvienam savo vaikui ir dėl mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus išperkančiojo gyvenimo ir misijos galime ir turėtume būti patys džiaugsmingiausi žmonės žemėje! Net ir siaučiant gyvenimo audroms dažnai neramiame pasaulyje, dėl vilties Kristumi ir supratimo apie savo vietą nuostabiame laimės plane galime išsiugdyti augantį ir išliekantį džiaugsmo ir vidinės ramybės jausmą.

Vyriausiasis Viešpaties apaštalas Prezidentas Raselas M. Nelsonas beveik visose savo kalbose nuo tada, kai tapo Bažnyčios prezidentu, kalbėjo apie džiaugsmą, kylantį iš į Jėzų Kristų sutelkto gyvenimo. Jis tai apibendrino taip glaustai: „Džiaugsmas kyla iš Jo ir dėl Jo. [...] Pastarųjų

Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord's Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour's powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn't have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ's abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indeinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. Toat-

dienų šventiesiems Jėzus Kristus yra džiaugs-mas!“

Esame Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai. Esame džiaugsmo Bažnyčios nariai! Niekur kitur mūsų, kaip tautos, džiaugsmas neturėtų būti toks akivaizdus, kaip tuomet, kai kiekvieną šabą susirenkame į sakramento susirinkimus garbinti viso džiaugsmo šaltinio! Čia renkames kartu su savo apylinkės ir skyriaus šeimomis švęsti Viešpaties vakarienės sakramento, mūsų išvadavimo iš nuodėmės ir mirties bei galingos Gelbėtojo malonės! Čia ateiname, kad patirtume džiaugsmą, prieglobstį, atleidimą, dėkingumą ir bendrystę, kuriuos randame per Jėzų Kristų!

Ar ši kolektyvinio džiūgavimo Kristumi dvasia yra tai, ką jūs randate? Ar tai yra tai, ką atsinešate? Galbūt manote, kad tai neturi nieko bendro su jumis, o gal tiesiog esate įpratę prie to, kaip viskas visada buvo daroma. Bet visi, nepriklausomai nuo mūsų amžiaus ar pašaukimo, galime prisidėti prie to, kad mūsų sakramento susirinkimai taptų tokia džiaugsmo kupina, į Kristų sutelkta ir svetinga valanda, kokia begalėtų būti, persmelkta džiugios pagarbos dvasios.

Džiaugsminga pagarba

Džiaugsmingapagarba? „Ar tai įmanoma?“ – galite paklausti. Taip, įmanoma! Mes labai mylime, šloviname ir gerbiame savo Dievą, o mūsų pagarbumas kyla iš sielos, kuri džiaugiasi gausia Kristaus meile, gailestingumu ir išgelbėjimu! Toks džiaugsmingas pagarbumas Viešpačiui turėtų charakterizuoti mūsų šventus sakramento susirinkimus.

Tačiau daugeliui pagarbumas reiškia tik tai: tvirtai sukryžiuoti rankas ant krūtinės, nulenkti galvas, užsimerkti ir nejudėti – neribotą laiką! Tai gali būti naudinga mokant energingus mažus vaikus, tačiau augdami ir mokydamiesi pamatysime, kad pagarbumas yra kur kas daugiau. Ar taip elgtumės, jei Gelbėtojas būtų su mumis? Ne, nes „[Jo] akivaizdoje yra džiaugsmo pilnatvė“!

Na, daugeliui iš mūsų šis sakramento apeigų pasikeitimas pareikalaus daugkartinių pastangų.

Kuo skiriasi lankymasis nuo garbinimo

Mes nesirenkame per šabą vien tam, kad apsilankytume sakramento susirinkime ir pasižymėtume savo darbų sąrašė. Drauge susirenkame garbinti. Šie du dalykai labai skiriasi. Dalyvauti-

tend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to

reiškia kažkur būti. Tačiau garbinti Dievą tikslin-gai šlovinti ir garbinti Dievą taip, kad tai pakeistų mus!

Ant pakylos ir tarp susirinkusiųjų

Jei renkamės, kad atmintume Gelbėtoją ir išpirkimą, kuris įmanomas per Jį, mūsų veidai turėtų atspindėti mūsų džiaugsmą ir dėkingumą! Vyresnysis F. Enzis Bušė kartą papasakojo istoriją, kai, jam tarnaujant skyriaus prezidentu, vienas berniukas iš susirinkusiųjų, pažvelgęs į jį ant pakylos, garsiai paklausė: „Ką ten veikia tas vyras piktu veidu?“ Sėdintieji ant pakylos – kalbėtojai, vadovai, choristai – ir likę susirinkusieji savo veido išraiška sveikina atvykusiuosius į džiaugsmo Bažnyčią!

Giesmių giedojimas

Ar giedodami kartu, nepriklausomai nuo to, kokia mūsų balsų kokybė, šloviname savo Dievą ir Karalių, ar mes tik murmame žodžius, o gal visai nedainuojame? Raštuose rašoma, kad „teisiųjų giesmė yra malda [Dievui]“, kuri patinka Jo sielai. Tad giedokime! Ir šlovinkime Jį!

Kalbos ir liudijimai

Mūsų kalbų ir liudijimų šerdyje yra Dangiš-kasis Tėvas, Jėzus Kristus ir nuolankaus gyvenimo pagal Jų evangeliją vaisiai, kurie yra „saldesni už viską, kas saldu“. Tada mes tikrai „sotinsi[mes] [...], kol pasisotinsi[me], tad nei alkisi[me], nei trokši[me]“, ir mūsų naštos dėl Sūnaus džiaugsmo taps lengvesnės.

Sakramentas

Šlovingas mūsų susirinkimo dėmesio centras yra sakramento laiminimas ir priėmimas, kur duona ir vanduo simbolizuoja apmokančią mūsų Viešpaties dovaną, ir mūsų surinkimo tikslas. Tai yra šventas dvasinio atsinaujinimo metas, kai iš naujo paliudijame, kad esame pasiryžę priimti Jėzaus Kristaus vardą bei vėl sudaryti sandorą visada atminti Gelbėtoją ir laikytis Jo įsakymų.

Tam tikrais gyvenimo laikotarpiais prie sakramento galime artintis sunkia širdimi ir su didelėmis naštomis. Kitais atvejais ateiname neslegiami rūpesčių ir vargų. Kai įdėmiai klausomės, kaip laiminama duona ir vanduo, ir priimame tuos šventus simbolius, galime pajusti,

reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

kad turime apmąstyti Gelbėtojo auką, Jo agoniją Getsemanėje, Jo kančią ant kryžiaus, sielvartą bei skausmus, kuriuos Jis dėl mūsų ištverė. Tai palengvins mūsų sielas, kai savo kentėjimus susiesime su Jo. Kitais atvejais su dėkingumu ir pagarbumu stebėsimės didžiuliu ir saldžiu džiaugsmu, kurį patirsime dėl to, kas mūsų gyvenime ir amžinybėje tapo įmanoma dėl nuostabios Jėzaus dovanos! Džiūgausime tuo, kas dar mūsų laukia, – mūsų branginamu susitikimu su mūsų mylimu Tėvu ir prisikėlusiu Gelbėtoju.

Galbūt pripratome manyti, kad sakramento paskirtis yra sėdėti ant suolo ir galvoti tik apie visus praėjusios savaitės suklydimus. Bet apsukime tai 180 laipsnių. Ramybėje galime apmąstyti daugybę būdų, kaip tą savaitę matėme Viešpatį, nepaliaujamai mums reiškiantį savo nuostabią meilę! Galime apmąstyti, ką reiškia „atras[ti] kasdienės atgailos džiaugsmą“. Galime dėkoti už akimirkas, kai Gelbėtojas įžengė į mūsų kovas bei pergalės, ir už atvejus, kai jautėme Jo malonę, atleidimą ir galią, suteikiančius mums jėgų įveikti sunkumus ir kantriai ar net džiugiai nešti savo naštas.

Taip, mes apmąstome kančias ir neteisybę, patirtą mūsų Išpirkėjo už mūsų nuodėmes, ir tai verčia giliai susimąstyti. Tačiau kartais ten užstringame – sode, prie kryžiaus, kapo viduje. Mums nepavyksta pereiti į džiaugsmą dėl atsivėrusio kapo, nugalėtos mirties ir Kristaus pergalės prieš viską, kas gali sutrukdyti mums gauti ramybę ir grįžti į savo dangiškuosius namus. Nesvarbu, ar per sakramentą liesime liūdesio ar dėkingumo ašaras, pagarbiai stebėkimės gerąja naujiena apie Tėvo padovanotą savo Sūnų!

Tėvams, auginantiems mažamečius ar ypatingų poreikių turinčius vaikus

Tėvams, auginantiems mažus ar specialiųjų poreikių turinčius vaikus, dažnai nėra tokio dalyko kaip ramybės ir tylaus apmąstymo laikas sakramento metu. Tačiau per savaitę savo pavyzdžiu trumpai galite mokyti meilės, dėkingumo ir džiaugsmo, kuriuos jaučiate dėl Gelbėtojo ir iš Jo, kai nuolat rūpinatės Jo mažaisiais ėriukais. Šiame darbe jokios pastangos nenuveina veltui. Dievas jus gerai pažįsta.

Šeimos, apylinkės ir skyriaus tarybos

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

Panašiai ir namuose galime sustiprinti savo viltis ir lūkesčius dėl laiko, kurį leisime Bažnyčioje. Šeimos pasitarimuose galime aptarti, kaip kiekvienas galėtų prasmingai prisidėti priimant visus į džiaugsmo Bažnyčią! Galime planuoti ir tikėtis patirti džiaugsmą Bažnyčioje.

Apylinkės ir skyriaus tarybos gali įsivaizduoti ir kurti džiaugsmingo pagarbumo atmosferą sakramento valandai, įvardyti praktinius žingsnius ir vaizdines užuominas, kurios padės.

Džiaugsmas

Žmonės skirtingai įsivaizduoja džiaugsmą. Kai kuriems tai gali būti energingas pasveikinimas prie durų. Kitiems tai gali būti tyliai padėti žmonėms jaustis patogiai, šypsotis ir sėdėti šalia jų malonia ir atvira širdimi. Besijaučiantiems užribyje ar šalia jo toks šiltas sutikimas bus lemiamas. Galiausiai galėsime savęs paklausti, kokios sakramento valandos norėtų Gelbėtojas. Kaip Jis norėtų, kad kiekvienas Jo vaikas būtų priimamas, kiekvienu būtų pasirūpinta, kiekvienas puoselėjamas ir mylimas? Kaip Jis norėtų, kad jaustumės, kai ateiname atsinaujinti prisimindami ir garbindami Jį?

Apibendrinimas

Mano tikėjimo kelionės pradžioje džiaugsmas Jėzumi Kristumi buvo pirmasis didelis atradimas, pakeitęs mano pasaulį. Jei dar neatradote šio džiaugsmo, leiskitės į paiešką. Tai kvietimas gauti Gelbėtojo ramybės, šviesos ir džiaugsmo dovaną – mėgautis ja, stebėtis ja ir džiaugtis ja kiekvieną šabą.

Amonas Mormono Knygoje išreiškia, ką jaučiu širdyje sakdamas:

„Dabar, argi neturime priežasties džiūgauti? Taip, sakau jums: dar niekuomet nuo pasaulio pradžios nebuvo žmonių, kurie turėjo tokią rimtą priežastį džiūgauti, kaip mes; taip, ir mano džiaugsmas peraugo netgi į gyrimąsi savo Dievu; nes jis turi visą galią, visą išmintį ir visą supratimą; jis suvokia viską ir yra gailestinga Esysbė, net iki išgelbėjimo, tiems, kurie atgailauja ir tiki jo vardą.

Dabar, jeigu tai gyrimasis, būtent taip aš girsiuos; nes tai yra mano gyvenimas ir mano šviesa, [...] mano džiaugsmas ir didžiulė mano padėka.“

Sveiki atvykę į džiaugsmo Bažnyčią! Jėzaus Kristaus vardu, amen.